

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8Co/146/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4317213714
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Kálmánová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4317213714.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD. a členov senátu JUDr. Vladimíra Novotného a JUDr. Jarmily Pogránovej, v právnej veci žalobkyne: S. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom X., I. XXX/X, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Bratislava, Kubániho 16, IČO: 47 233 516, o určenie neplatnosti zmluvy a iné, o odvolaní žalovaného proti I., VI., VII., VIII. a IX. výroku rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 23. februára 2018, č. k. 9Csp/252/2017-81, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 31.07.2012, č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19.03.2014 a č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19.02.2013 (výrok I.) p o t v r d z u j e .

Odvolací súd výroky VI., VII., VIII. a IX. z r u š u j e a v týchto častiach napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Preskúmaným rozsudkom súd prvej inštancie určil, že úvery poskytnuté žalobkyni na základe zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 31. 07. 2012, č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19. 03. 2014 a č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19. 02. 2013 sú bezúročné a bez poplatkov. Žalobu o určenie, že zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 31. 07. 2012 a č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19. 03. 2014 v časti dojednania o revolvingovom úvere sú neplatné sa zamietol. Ďalšími výrokmi určil, že zmluvná podmienka uvedená v bode 8.1 zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 31. 07. 2012, zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19. 03. 2014, zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19. 02. 2013 uzatvorenými medzi žalobkyňou a žalovaným je ako neprijateľná zmluvná podmienka neplatná. Šiestym výrokom určil, že dohoda o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 31. 07. 2012, číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 19. 03. 2014 a číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 19. 02. 2013 uzatvorená medzi žalobkyňou a žalovaným je neplatná. Siedmym výrokom žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %, ktorú je povinný zaplatiť žalobkyni žalovaný. Ôsmym výrokom rozhodol, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku. Deviatym výrokom žalovaného zaviazal zaplatiť trovy konania súdny poplatok 497,50 eur do troch dní od právoplatnosti.

1.2. Rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na § 52 ods. 1, 2, § 53 ods. 1, 5, § 54 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“ alebo „OZ“), § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „ObZ“), § 1 ods. 2, § 9 ods. 2, 7, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) a § 137 písm. c) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

1.3. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní vychádzal zo zistenia, že žalobkyňa so žalovaným uzavreli dňa 31. 07. 2012 prvú zmluvu o revolvingovom úvere číslo 8400045376 (čl. 7), na základe ktorej žalovaný poskytol žalobkyni revolvingový úver 1. 080 eur. Žalobkyňa sa zaviazala splatiť úver v 42 mesačných splátkach po 57,87 eur. Zo zmluvy o revolvingovom úvere v bode 6. možno zistiť údaje o schválenom revolvingu - RPMN za úver 65,34 %, ročnú úrokovú sadzbu revolvingu 76,21 % ročne, priemernú RPMN za úver 46,52 %, predpokladanú RPMN po poskytnutí revolvingu 60,50 %, poskytnutú čiastku revolvingu 564,44 eura. Podľa oznámenia veriteľa (čl. 9), bol poskytnutý revolving 650,08 eura, odplata za poskytnutie služby podľa čl. 8 bod 8.1 sumu 155,23 eur a dátum splatnosti prvej splátky 26. 09. 2012, konečnej splatnosti úveru 26. 02. 2016. Toho istého dňa uzavreli strany zmluvu o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka číslo 8400045376 (čl. 10).

1.4. Dňa 19. 03. 2014 strany uzavreli druhú zmluvu o revolvingovom úvere číslo 8500043489 (čl. 12), na základe ktorej, podľa bodu 6. žalovaný, ako veriteľ, poskytol žalobkyni úver 1.020 eur, ktorý sa žalobkyňa zaviazala splatiť v 36 mesačných splátkach po 57,91 eura, RPMN za úver je 67,24 eura, ročná úroková sadzba úveru 70,02 %, priemerná RPMN za úver 46,30 %, poskytnutá čiastka revolvingu 583,23 eura, predpokladaná RPMN po poskytnutí revolvingu 62,82 %, ročná úroková sadzba 68,45 %. V oznámení veriteľa o schválení úveru-revolvingová zmluva (čl. 14) sa okrem uvedených údajov nachádza aj dátum splatnosti prvej splátky 01. 05. 2014, dátum splatnosti poslednej splátky 01. 04. 2017, schválená výška revolvingu je 675,41 eura a odplata za poskytnutie služby podľa čl. 8 ods. 8.1 dohody o poskytnutí služby 151,27 eura.

1.5. Z tretej preskúmvanej zmluvy o revolvingovom úvere, ktorú strany uzavreli 19. 02. 2013 číslo 8500021670 v bode 6. možno zistiť, že úver bol poskytnutý vo výške 930 eur, ktorý sa žalobkyňa zaviazala splatiť v 42 mesačných splátkach po 49,83 eura, RPMN za úver je 60,95 %, ročná úroková sadzba 70,07 %, priemerná RPMN za úver 47,29 %, poskytnutá čiastka revolvingu 490,33 eura, predpokladaná RPMN úveru po revolvingu 70,01 %, ročná úroková sadzba revolvingu 76,21 %. Tvrdenie žalobkyne, že oznámenie veriteľa o schválení revolvingu mu nebolo doručené žalovaný nepoprel.

1.6. Súd prvej inštancie zistil, že súčasťou všetkých troch zmlúv o revolvingovom úvere je v čl. 8 bod 8.1. dohoda o poskytnutí služby, spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok, za ktorú službu žiada žalovaný odplatu 155,25 eura, resp. 80,64 eura, v druhej zmluve odplatu 151,27 eura resp. 91,68 eura a podľa tretej zmluvy je to odplata 133,98 eura resp. 69,80 eura. Predmetom dohody o poskytnutí služby je záväzok veriteľa na žiadosť dlžníka poskytnúť odklad maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru za odmenu a za poskytnutie odkladu splátok revolvingu taktiež za odmenu.

1.7. Súd prvej inštancie konštatoval, že predmetné zmluvy o revolvingovom úvere sú formulárové, vopred predtlačené zmluvy, obsah ktorých spotrebiteľ nemohol nijak ovplyvniť. Právne vzťahy, ktoré vznikli uzavretím týchto zmlúv treba považovať za absolútny obchod, avšak právny režim sa spravuje predovšetkým zákonmi upravujúcimi ochranu spotrebiteľa a podporne Občianskym zákonníkom. Súd prvej inštancie preto na daný právny vzťah aplikoval ustanovenia občianskoprávne.

1.8. Skúmaním podmienok zmluvy o revolvingovom úvere číslo 8400045376 uzavretej dňa 31. 07. 2012 súd prvej inštancie konštatoval, že hodnota RPMN za úver je uvedená v nesprávnej výške 65, 34 %, pretože výpočtom zistená hodnota je 70,02 % a v prípade, že sa že sa uvažuje aj s odmenou za službu 155,23 eura, predstavuje RPMN až 91,55 %. Aj v revolvingovej zmluve číslo 8500043489 uzavretej 19. 03. 2014 sa hodnota RPMN za úver uvádza v nesprávnej výške 67,29 %, pričom výpočtom zistená hodnota je 70,03 % a s prihliadnutím na odmenu za službu 151,27 eura predstavuje hodnota RPMN 94,72 %. Taktiež v revolvingovej zmluve číslo 8500021670 uzavretej 19. 02. 2013 je vykazovaná hodnota RPMN za úver 60,95 %, pričom správna hodnota je 70,01 % a berúc do výpočtu aj odmenu za službu 133,98 eura, predstavuje hodnotu RPMN 91,60 %. Nesprávne uvádzaná hodnota RPMN, ako obligatórnej náležitosti spotrebiteľskej zmluvy (§ 9 ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch) spôsobuje v zmysle § 11 písm. d/ zákona o spotrebiteľských úveroch, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov. Súd prvej inštancie uviedol, že neobstojí obrana žalovaného, že hodnota RPMN sa dá vyčísliť až po schválení revolvingu, nakoľko výška úveru je zrejmá ihneď uzatvorením zmluvy, zrejmé sú aj výška úrokov a aj poplatkov, ktoré dlžník musí zaplatiť, čiže netreba vychádzať z akejsi predpokladanej RPMN. Podstatné je aj to, že počas trvania zmluvného vzťahu k revolvingu, t. j. k navýšeniu úveru, ani raz nedošlo. Vo všetkých troch prípadoch považuje súd zmluvy za „bežné“ úverové

zmluvy a označenie týchto zmlúv ako revolvingové je prejavom snahy žalovaného zakrytým spôsobom úver zdražiť. Podmienky revolvingového úveru sú odlišné od „bežného“ úveru, pretože počas trvania zmluvného vzťahu sa priebežne navyšujú finančné prostriedky, ktoré môže dlžník čerpať, čo samozrejme úver združuje. Údaj o RPMN v zmluvách udávaný nesprávne zjavne nezahrňuje žiadanú odmenu za službu povolenia odkladu splátok, ktorá je zakomponovaná do zmluvy v čl. 8 bod 8.1. Tento článok je označený ako dohoda, pritom je súčasťou obsahu úverovej zmluvy, ktorú nemožno nijak oddeliť od ostatného obsahu, preto neobstojí obrana žalovaného, že ide o samostatný právny úkon a odmenu nemožno započítavať do výpočtu RPMN. Predsa odmena vo výške 155,25 eura, 151, 27 eura a 133, 98 eura za službu, ktorú žalovaný neposkytol, ale ju od dlžníka vyžaduje, navyšuje náklady spotrebiteľa a to dokonca bez toho, aby ich už pri uzavretí zmluvy poznal a vedel posúdiť, či sa zaviazal takýmto záväzkom. Práve to, že žalovaný tvrdí, že dohoda je samostatný právny úkon vznik ktorého nie je podmienkou pre vznik zmluvy o úvere a teda má povahu individuálneho dojednaní a preto odmena nemôže byť započítaná do celkovej odplaty je prejav obchádzania zákona o spotrebiteľských úveroch, najmä ustanovení o obligatórnych podmienkach spotrebiteľskej úverovej zmluvy v zmysle § 9 ods. 7 zák. č. 129/2010 Z. z. Dohodu o poskytnutí služby spočívajúcej v povolení odkladu splátok, ktorú treba považovať za tzv. nepomenovanú zmluvu podľa § 51 Občianskeho zákonníka považoval súd prvej inštancie za zmluvu, ktorou sa žalovaný snažil obísť ustanovenia zák. č. 129/2010 Z. z., pretože zákon o spotrebiteľských úveroch neupravuje obligatórne náležitosti v danom prípade nepomenovanej zmluvy, týkajúcej sa však spotrebiteľa. Za poskytovanie služby požaduje žalovaný od žalobkyne odmenu, čo nesporne zvyšuje náklady úveru, ktoré sa však v úverovej zmluve neobjavujú. Povinnosti žalobkyne podľa zmluvy o poskytnutí služby zhodnotil súd prvej inštancie ako skryté náklady. Usúdil, že obsah tohto dojednaní sa jednoznačne viaže na zmluvu o úvere, avšak žalobkyňa nedostala právom očakávané plnenie v zmysle § 51 Občianskeho zákonníka. Súd prvej inštancie vyhodnotil preto túto zmluvnú podmienku ako neprijateľnú a preto neplatnú.

1.9. Pri súdnej kontrole daných zmlúv súd prvej inštancie tiež zistil, že neobsahujú ďalšiu podstatnú náležitosť, a to je údaj o dobe trvania zmluvného vzťahu a konečnej splatnosti úveru v zmysle § 9 ods. 2 písm. f/ zák. č. 129/2010 Z. z. Hoci žalovaný uviedol, že tieto údaje sa nachádzajú v oznámení veriteľa o schválení úveru, súd prvej inštancie mal za to, že oznámenie je treba považovať za nový návrh v zmysle § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka, z ktorého nevyplýva, že by ho žalobkyňa podpísala a teda prijala. K zmluve číslo 8500021670 žalovaný ničím nepreukázal, že oznámenie žalobkyne aj doručil. V predmetných oznámeniach, ktoré súd prvej inštancie posúdil ako jednostranný právny úkon žalovaného sa nachádzajú okrem údajov uvádzaných v bode 6. zmluvy aj nové údaje a aj údaje odlišné od pôvodného dojednaní. Dátum trvania zmluvného vzťahu a konečná splatnosť úveru sa objavila len v oznámení, v zmluve o revolvingovom úvere sa tento údaj nenachádza a okrem toho aj výška revolvingu je odlišná od výšky uvádzanej v zmluve o revolvingovom úvere. Pre spotrebiteľa je pritom dôležité, aby od počiatku poznal dobu, po ktorú jeho záväzok trvá a aj dátum splatnosti poslednej splátky, pretože by sa inak mohol nevedomky dostať do omeškania, resp. doba trvania zmluvného vzťahu môže byť aj z iného dôvodu plánovania do budúcnosti pre neho významná. Doba trvania úverovej zmluvy a dátum konečnej splatnosti úveru musí byť neopomenuteľne uvedený v úverovej zmluve, aby spotrebiteľ vedel bez pochybnosti, dokedy je podmienkami zmluvy viazaný. Dôsledkom absencie údajov o termíne konečnej splatnosti úveru resp. o dobe trvania úverovej zmluvy sa môže stať, že spotrebiteľ bude považovať úverový vzťah za ukončený a úver splatený ešte pred dátumom poslednej splátky, alebo bude stále splácať úver ďalej aj po splatení celej poskytnutej finančnej čiastky. Aj absencia doby trvania zmluvného vzťahu a konečnej splatnosti úveru spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úverov. Uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere vznikne záväzkovo právny vzťah, ktorý splnením dohodnutých podmienok zanikne a musí byť od počiatku zrejmé i to, dokedy bude trvať zmluva o spotrebiteľskom úvere a aký je termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. S poukazom na absenciu obligatórnych náležitostí úverových zmlúv uvedených v § 9 ods. 2 písm. f/ a k/ zák. č. 129/2010 Z. z. súd prvej inštancie vyhodnotil úvery, ako bezúročné a bez poplatkov.

1.10. Žalobkyňa sa domáhala určenia, že zmluvy číslo 8400045376 a 8500043489 sú v časti poskytnutej čiastky revolvingu neplatné. Súd prvej inštancie v tejto časti žalobu zamietol, nakoľko nie je preukázaný naliehavý právny záujem na takomto určení v zmysle § 137 písm. c/ CSP. V konaní nebolo preukázané, že by počas trvania zmluvného vzťahu došlo k revolvingu, a aj v prípade, že by v budúcnosti došlo k navýšeniu finančných prostriedkov tieto by boli (§ 11 zák. č. 129/2010 Z. z.) bezúročné a bez poplatkov. Určenie neplatnosti zmluvy v časti o poskytnutej čiastke revolvingu by bolo i nadbytočné.

1.11. Žalobkyňa sa domáhala tiež určenia neplatnosti dohôd o zrážkach zo mzdy. Súd prvej inštancie žalobe v tejto časti vyhovel a určil, že dohoda č. 8400045376, uzavretá 31. 07. 2012, č. 8500043489 uzavretá 19. 03. 2014 a č. 8500021670 uzavretá 19. 02. 2013 sú neplatné. Po preskúmaní jednotlivých úverových zmlúv zistil, že zmluvy obsahujú neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré spôsobili bezúročnosť a bezpoplatkovosť úverov, pričom však žalovaný si mohol vymáhať v podstate nekontrolovateľnú a neobmedzenú výšku pohľadávky bez súdnej kontroly. Všetky tri dohody sú formulár, ktorého znenie bolo vopred pripravené zo strany žalovaného veriteľa. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť dôležitý prvok unijného práva, a to ex offo súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (neprijateľné zmluvné podmienky). Ďalej uviedol, že nič nebráni judikovať dohodu ako neplatnú (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka), hoci má základ v znení zákona. Dôležité sú okolnosti jej zakotvenia v zmluve a význam ostatných zmluvných podmienok. Nekalosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy, v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí (čl. 4 smernice Rady 93/13 ES o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách). Dohody o zrážkach zo mzdy s poukazom na neprijateľné zmluvné podmienky zmlúv o revolvingovom úvere sú podľa vyhodnotenia súdu prvej inštancie v rozpore s dobrými mravmi a preto sú neplatné v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka.

1.12. O náhrade trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalobkyňa mala v konaní úspech, preto jej priznal náhradu trov konania voči neúspešnému žalovanému vo výške 100 %. V časti zamietavého rozhodnutia súd prvej inštancie považoval neúspech žalobkyne za nepatrný a uviedol, že o výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku podľa § 262 ods. 2 CSP.

2. Proti výrokom I., IV., VII., VIII., IX. podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, ktorý navrhol rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a žalobu zamietnuť. Namietal nesprávne skutkové zistenia a nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie. Vytýkal súdu, že napadnutý rozsudok neobsahuje dôvod, ktorý by preukazoval naliehavý právny záujem na určení rozhodnutia vo výroku I., t.j. určený, že poskytnuté úvery sú bezúročne a bez poplatkov. Nesúhlasil so záverom súdu, že jednotlivé zmluvy obsahujú nesprávnu RPMN, keď nebol vykonaný dôkaz o tom, že hodnota RPMN určená v zmluvách je nesprávna. Skutkové závery a právne posúdenie súdu sa neodvoláva na výpočet RPMN upravený zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných pôžičkách. Zákon a úprava určujú len spôsob výpočtu RPMN, pričom v konaní nebol vykonaný dôkaz, podľa ktorého by bolo dokázané, že hodnota RPMN uvedená v zmluve nie je správna. Za nesprávne považoval aj postup, keď súd alternatívne uvádza hodnotu RPMN pre prípad, kedy by bol do jej výpočtu zahrnut náklady podľa dohody o poskytnutí služby. Takáto takáto dohoda nebola podmienkou ani predpokladom vzniku zmluvy ako vyplýva z bodu 8. odsek 8.6 dohody. Dohoda bola osobitne podpísaná, kde podpisom žalobkyňa automaticky nepristúpila k dohode o poskytnutí služby, je individuálne rozlíšená od ostatného obsahu zmluvy. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 43Cor/5/2016-14. Dôvodil zjavnou nezákonnosťou pri rozhodovaní v otázke RPMN, kedy súd bez opory v dokazovaní tvrdí, že dohoda o poskytnutí služby má predstavovať dissimulovaný úkon, ktorý obchádza zaradenie týchto nákladov do celkových nákladov. Úvahe súdu odporuje § 2 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z., ktorý výslovné predpokladá, že nie všetky náklady a súvisiace služby budú súčasťou celkových nákladov úveru. Podľa § 2 písm. b/ citovaného zákona v znení účinnom v čase uzatvorenia jednotlivých zmlúv celkovými nákladmi spotrebiteľa sú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní, poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou, najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí takúto zmluvu uzavrieť. Logicky teda nemôže ísť o obchádzanie zákona.

2.1. Nesúhlasil o bezúročnosti pre absenciu náležitosti § 9 ods. 2 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z.z. Poukázal na to, že zmluva o revolvingovom úvere je tvorená ustanoveniami nielen v listine označené ako žiadosť o poskytnutie úveru revolvingového typu, ale aj zmluvnými dojednaniami, ktoré sú v zmysle čl. 13. neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. Z 4 ods. 4.5 dojednaní vyplýva deň splatnosť poslednej splátky úveru, resp. revolvingu, podľa posledného splátkového kalendára je dňom konečnej splatnosti úveru. Tento termín konečnej splatnosti nie je pritom požiadavkou na uvedenie presného dátumu. V zákone pojem termín a dátum nie sú používané ako synonymá v zákone, ale sa pre odlišné situácie, z

ktorých sa má uviesť dátum a kedy termín splatnosti. Poukázal na rozhodnutie Súdneho dvoru EÚ vo veci C-42/2015. Nesprávne právne posúdenie podľa žalovaného je v tom, že s uvádzaním alebo neuvádzaním termínu konečnej splatnosti nie je možné v zmysle záverov citovaného rozhodnutia vyvodzovať záver o bezúročnosti úveru. Podstatné je nielen znenie vnútroštátneho práva, ale aj úniijného práva a potreba zabezpečiť kontrolný výklad a plnú účinnosť úniijného práva.

2.3. V odvolaní proti výroku o určení neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy poukázal na všeobecné a neurčité závery a celé odôvodnenie, ktoré sa zakladá na neprimeranom zvýhodňovaní spotrebiteľa a prehliada objektívne skutočnosti vyplývajúce zo zákona. Ak by dohoda o zrážkach nemala byť prípustnou, nedá sa zdôvodniť, prečo zákonodarca takúto dohodu pripúšťa ako zabezpečovací prostriedok a súčasne prečo od 01.05.2014 zaviedol osobitné podmienky pre uplatnenie spotrebiteľských vzťahov. Okrem toho iného ustál, že musí byť na samostatnom liste, pričom súd hovorí, že v danej veci ide o formulárovú dohodu, no už neuvádza v čom je formulárová, či nezákonná alebo v čom inak problematická. Pritom skutočnosť, že v spotrebiteľských vzťahoch sa používa predformulované znenie dokumentov je nielen bežná realita, ale ani súdna prax ho nepovažuje za protiprávne. V tomto smere poukázal na Nález Ústavného súdu ČR III ÚS 3725/13 zo dňa 10.04.2014 - tzv. kauza bankových poplatkov), v zmysle ktorého v otázke predformulovaného znenia zmluvy platí, že jeho označovanie ako typický právneho konania či aplikácie práv a v podmienkach výkonu verejnej správy nadobúda stále väčší význam. Problém ochrany spotrebiteľa ale nespočíva v zákaze takých dohôd, ale v možnosti sa s nimi riadne zoznámiť, v ich zreteľnom označení formulácii a možnosti po zrelej úvahe akceptovať alebo odmietnuť. Z rozsudku nevyplýva žiadny dôvod, pre ktorý by mala byť dohoda neplatná ako celok. Z rozhodnutia vyplýva, že napríklad § 41 Obč. zákonníka vo svojom rozhodovaní vôbec nepoužil a nedáva v rozsudku odpoveď ani na to, prečo by malo byť neprípustné, aby bolo zabezpečené dohodovo zrážkach zo mzdy splatení istiny.

2.4. Žalovaný zároveň napadol odvolaním aj výrok o platení súdneho poplatku, keď v tejto časti považoval rozhodnutie za nepreskúmateľné, preto nemá možnosť zistiť, ako súd dospel k sume 497,50 euro. Rovnako tak výrok o náhrade trov konania je arbitrárny, keď okrem konštatovania, že neúspech žalobcu bol nepatrný, iné neuvádza.

3. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhla rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Zotrvála na všetkých písomných vyjadreniach, rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za vecne správne.

4. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnuté, v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359 CSP, 362 ods.1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti § 363 CSP, viazaný rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) a viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods.1 CSP), pretože nepovažoval za potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nevyžadoval si to dôležitý verejný záujem, s následným verejným vyhlásením rozhodnutia (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je čiastočne dôvodné.

5. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

6. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

8. Podľa § 391 ods. 1 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

9. Predmetom konania je žaloba, ktorou sa žalobkyňa domáhala určenia, že zmluvy o revolvingových úveroch sú bezúročné a bez poplatkov a určenia neprijateľných zmluvných podmienok. Súd prvej inštancie žalobe čiastočne vyhovel a určil, že úvery poskytnuté žalobkyni na základe zmluvy o revolvingovom úvere č. 8400045376 zo dňa 31. 07. 2012, č. 8500043489 zo dňa 19. 03. 2014 a č. 8500021670 zo dňa 19. 02. 2013, uzatvorené medzi žalobkyňou a žalovaným sú bezúročné a bez poplatkov, pretože obsahujú nesprávne určenú RPMN a neobsahujú dobu trvania a termín konečnej splatnosti. Žalobu o určenie, že zmluvy č. 8400045376 zo dňa 31. 07. 2012 a č. 8500043489 zo dňa 19. 03. 2014 v časti dojednania o revolvingovom úvere sú neplatné súd prvej inštancie zamietol. Ďalej súd prvej inštancie určil, že zmluvná podmienka uvedená v bode 8.1 zmluvy o revolvingovom úvere č. 8400045376 zo dňa 31. 07. 2012, zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500043489 zo dňa 19. 03. 2014 a zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500021670 zo dňa 19. 02. 2013, uzatvorenými medzi žalobkyňou a žalovaným, je ako neprijateľná zmluvná podmienka neplatná. Šiestym výrokom určil, že dohoda o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. 8400045376 zo dňa 31. 07. 2012, číslo 8500043489 zo dňa 19. 03. 2014 a číslo 8500021670 zo dňa 19. 02. 2013 uzatvorená medzi žalobkyňou a žalovaným je neplatná. Siedmym výrokom žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %, ktorú je povinný zaplatiť žalobkyni žalovaný. Ôsmym výrokom rozhodol, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku. Deviatym výrokom žalovaného zaviazal zaplatiť trovy konania súdny poplatok 497,50 eur do troch dní od právoplatnosti. Pretože žalovaný odvolaním napadol len I., VI., VII., VIII. a IX., napadnutý rozsudok v odvolaní nedotknutej časti nadobudol právoplatnosť.

10. Jedným z dôvodov, prečo súd prvej inštancie určil bezúročnosť a bezpoplatkovosť úverov bolo, že žalovaný v napadnutých úveroch nesprávne uviedol RPMN. Skúmaním podmienok zmluvy o revolvingovom úvere číslo 8400045376 uzavretej dňa 31. 07. 2012 súd prvej inštancie zistil, že hodnota RPMN za úver je uvádzaná v nesprávnej výške 65,34 %, pretože výpočtom sa zistí hodnota 70,02 %. Aj v revolvingovej zmluve číslo 8500043489 uzavretej 19. 03. 2014 sa hodnota RPMN za úver uvádza v nesprávnej výške 67,29 %, pričom výpočtom súd prvej inštancie zistil hodnotu 70,03 %. Taktiež v revolvingovej zmluve číslo 8500021670 uzavretej 19. 02. 2013 je vykazovaná hodnota RPMN za úver 60,95 %, pričom správna hodnota je 70,01 %. Žalovaný v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie nevykonal žiadny dôkaz, že hodnota RPMN určená v jednotlivých zmluvách je nesprávna a taktiež namietal, že bol nesprávny postup súdu prvej inštancie, keď pri výpočte RPMN zahrnul náklady podľa dohody o poskytnutí služby.

11. Preskúmajúc obsah predmetných úverových zmlúv odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne konštatoval, že RPMN bola v úverových zmluvách uvedená nesprávne, pretože:

- v žiadosti o zmluvu o revolvingovom úvere číslo 8400045376 bolo uvedené, že žalobkyňa mala záujem o poskytnutie úveru vo výške 1 080 eur. Počet splátok bol v žiadosti uvedený ako 42 mesiacov, splatnosť každej splátky mala nastať 26. deň v mesiaci a mesačná výška splátky bola uvedená v sume 57,87 eura. Celková čiastka, ktorú mala žalobkyňa zaplatiť bola pri takto zadaných údajoch vyčíslená na sumu 2 430,54 eura a predpokladaná RPMN bola uvedená ako 70,02 %. V údajoch o schválenom revolvingovom figurujú rovnaké vstupné údaje (výška požadovaného úveru, počet splátok, deň splatnosti, výška splátok, celková čiastka úveru, ktorú musí dlžník uhradiť), avšak výška RPMN za úver je uvedená 65,34 %. Odvolací súd zadal rovnaké vstupné údaje do kalkulačky (<https://ekonomika.sme.sk/kalkulacky/spotrebiteľsky-uver-rpmn-rpsn.php>) a zistil, že výška RPMN pre takéto vstupné údaje je 70,02 %, čiže v údajoch o schválenom revolvingovom úvere bola uvedená nesprávne. Na zdôraznenie správnosti toho, že úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov je potrebné dodať, že zo súhrnných informácií o údajoch o novo poskytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 3. štvrtrok 2012 je vyjadrená RPMN pri ostatných spotrebiteľské úvery neuvedené v r. 1 až 5 vo výške do 1500 eur vrátane pri splatnosti od 1 do 5 rokov 46,35 %. Podľa § 11 ods. 1 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov. Ak by aj žalovaným uvádzaná RPMN bola správna, prekračovala najvyššiu prípustnú mieru nákladov.
- v žiadosti o zmluvu o revolvingovom úvere číslo 8500043489 bolo uvedené, že žalobkyňa mala záujem o poskytnutie úveru vo výške 1 020 eur. Počet splátok bol v žiadosti uvedený ako 36 mesiacov, mesačná výška splátky bola uvedená v sume 57,91 eura. Celková čiastka, ktorú mala žalobkyňa zaplatiť bola pri takto zadaných údajoch vyčíslená na sumu 2 084,76 eura a predpokladaná RPMN bola uvedená ako 70,02 %. V údajoch o schválenom revolvingovom figurujú rovnaké vstupné údaje (výška požadovaného

úveru, počet splátok, výška splátok, celková čiastka úveru, ktorú musí dlžník uhradiť), avšak výška RPMN za úver je uvedená 67,24 %. Odvolací súd zadal rovnaké vstupné údaje do kalkulačky (<https://ekonomika.sme.sk/kalkulacky/spotrebiteľsky-uver-rpmn-rpsn.php>) a zistil, že výška RPMN pre takéto vstupné údaje je 70,03 %, čiže v údajoch o schválenom revolvingovom úvere bola uvedená nesprávne. Na zdôraznenie správnosti toho, že úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že zo súhrnných informácií o údajoch o novo poskytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 1. štvrtrok 2014 je vyjadrená RPMN pri ostatných spotrebiteľské úvery neuvedené v r. 1 až 5 vo výške do 1500 eur vrátane pri splatnosti od 1 do 5 rokov 49,67 %. Podľa § 11 ods. 1 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov. Ak by aj žalovaným uvádzaná RPMN bola správna, prekračovala najvyššiu prípustnú mieru nákladov.

- v žiadosti o zmluvu o revolvingovom úvere číslo 8500021670 bolo uvedené, že žalobkyňa mala záujem o poskytnutie úveru vo výške 930 eur. Počet splátok bol v žiadosti uvedený ako 42 mesiacov, mesačná výška splátky bola uvedená v sume 49,83 eura. Celková čiastka, ktorú mala žalobkyňa zaplatiť bola pri takto zadaných údajoch vyčíslená na sumu 2 092,86 eura a predpokladaná RPMN bola uvedená ako 70,01 %. V údajoch o schválenom revolvingovom figurujú rovnaké vstupné údaje (výška požadovaného úveru, počet splátok, výška splátok, celková čiastka úveru, ktorú musí dlžník uhradiť), avšak výška RPMN za úver je uvedená 68,95 %. Odvolací súd zadal rovnaké vstupné údaje do kalkulačky (<https://ekonomika.sme.sk/kalkulacky/spotrebiteľsky-uver-rpmn-rpsn.php>) a zistil, že výška RPMN pre takéto vstupné údaje je 70,01 %, čiže v údajoch o schválenom revolvingovom úvere bola uvedená nesprávne. Na zdôraznenie správnosti toho, že úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že zo súhrnných informácií o údajoch o novo poskytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 1. štvrtrok 2013 je vyjadrená RPMN pri ostatných spotrebiteľské úvery neuvedené v r. 1 až 5 vo výške do 1500 eur vrátane pri splatnosti od 1 do 5 rokov 48,52 %. Podľa § 11 ods. 1 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov. Ak by aj žalovaným uvádzaná RPMN bola správna, prekračovala najvyššiu prípustnú mieru nákladov.

12. Odvolací súd sa s námietkou odvolateľa, že dohoda o poskytnutí služby nebola podmienkou ani predpokladom pre vznik zmluvy o spotrebiteľskom úvere, poukazujúc na bod 8 ods. 8.6 dohody o poskytnutí služby a ani s námietkou, že podľa § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z., že nie všetky náklady na súvisiace služby budú súčasťou celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom a teda nebudú ani súčasťou pri výpočte RPMN, nemôže stotožniť pretože, aj keď žalovaná podpísala, že dohoda o poskytnutí služby nie je podmienkou uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere, že jej obsahu porozumela a súhlasí so všetkými jej ustanoveniami, ešte neznamená, že ide o individuálne dojednanú súčasť zmluvy. Odvolací súd dáva do pozornosti bod 8.4, ktorý obsahujú všetky zmluvy o revolvingovom úvere, podľa ktorého je odplata za poskytnutie odkladu splatnosti úveru splatná dňom uzavretia tejto dohody za poskytnuté služby. Veriteľ a dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky dlžníka voči veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky úveru podľa čl. 2.3 zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere žalovaného oproti pohľadávke veriteľa voči dlžníkovi na zaplatenie odplaty 8.1 písm. a) tejto dohody a to ku dňu poskytnutia úveru dlžníkovi podľa čl. 2.3 zmluvných dojednaní zmluvy. Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok revolvingu je splatná dňom poskytnutia revolvingu dlžníkovi. Takéto zmluvné dojednanie odvolací súd považuje za nekalú obchodnú prax žalovaného v rozpore s dobrými mravmi, pretože žalobkyni nedala na výber zaplatiť odplatu za poskytnutie služby, ak bude chcieť odložiť splatnosť splátok, ale stala splatnou v deň uzavretia dohody o poskytnutí služby, pričom žalovaná túto službu ani nikdy nemusela využiť. Žalovaný bol zároveň oprávnený si v zmysle uvedených ustanovení predmetnú odplatu započítať ku dňu poskytnutia úveru. Hoci žalobkyňa podpísala, že dohoda o poskytnutí služby nie je podmienkou pre poskytnutie úveru, odvolací súd je toho názoru, že tým, že si žalobca mohol odmenu za poskytnutie služby, ktorú žalobkyňa ani nikdy nemusela využiť, započítať ihneď pri poskytnutí úveru, vznikol tak žalobkyni náklad, ktorý musela vynaložiť v súvislosti so zmluvou, a preto by odmena za poskytnutie služby mala byť súčasťou výpočtu RPMN.

13. Tak ako bolo vyššie uvedené, odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie o nesprávne uvedenej RPMN v zmluve o úvere v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z., čo má s poukazom na ust. § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. za následok, že úver sa považuje za

bezúročný a bez poplatkov. Hoci pre vyslovenie záveru o bezpoplatkovosti a bezúročnosti úveru stačí, keď v zmluve absentuje čo i len jedna z obsahových náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere uvedená v ust. § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), odvolací súd považuje za potrebné vyjadriť sa aj k ostatným námietkam odvolateľa.

14. Vzhľadom na námietku odvolateľa, že termín konečnej splatnosti bolo možné určiť buď podľa dátumu splatnosti splátok v jednotlivých mesiacoch a počtu mesačných splátok resp. spôsobom vyplývajúcim z čl. 4 ods. 4.5 zmluvných dojednaní, podľa ktorých dátum splatnosti poslednej splátky uvedený v oznámení o schválení úveru je zároveň termínom konečnej splatnosti sa odvolací súd nemôže stotožniť so závermi súdu prvej inštancie, že zmluvy o revolvingovom úvere neobsahujú údaj o dobe trvania a termíne konečnej splatnosti úvere. Odvolací súd dospel k záveru, že v zmluvách číslo 8400045376 a 8500021670, že je uvedený počet splátok, ich výška a deň splatnosti tej ktorej splátky. S účinnosťou od 01. 05. 2018 došlo k prijatiu zákona č. 279/2017 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony. Účinnosťou tohto zákona došlo aj k zmene zákona 129/2010 Z. z. Predmetnou novelou sa v § 9 ods. 2 písm. d) sa vypúšťajú slová „a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“. V dôvodovej správe sa uvádza, že vypustenie náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere bolo nevyhnuté z dôvodu záverov Rozsudku Súdneho dvora Európskej únie z 9. novembra 2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s./Klára Bírková. V zmysle uvedeného rozsudku zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať len náležitosti výslovne uvedené v čl. 10 ods. 2 smernice 2008/48/ES, a to vzhľadom k tomu, že touto smernicou sa zabezpečuje úplná harmonizácia v oblasti spotrebiteľských úverov (v článku 22 ods. 1 smernice 2008/48/ES je uvedené, že „členské štáty nesmú zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice.“ V rozsudku vo veci C-42/15 Súdny dvor Európskej únie zároveň konštatoval, že čl. 10 ods. 2 písm. h) smernice sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnuté, aby zmluva uvádzala konkrétny dátum (termín konečnej splatnosti úveru), pokiaľ podmienky zmluvy umožňujú spotrebiteľovi identifikovať dátum takejto splátky. V tejto súvislosti odvolací súd, aplikujúc eurokonformný výklad uvádza, že z počtu splátok úveru (v jednotlivých zmluvách 42 a 42) vyplýva doba trvania zmluvy, z ktorej priemerný spotrebiteľ, ktorým bezpochyby je aj samotná žalobkyňa, vie presne určiť termín konečnej splatnosti úveru. Na základe vysloveného názoru sa odvolací súd nemohol stotožniť s tvrdeniami žalobkyne, že v zmluve nebola určená doba trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti úveru. (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 41Co/10/2018 zo dňa 16. 08. 2018). Uvedené však neplatí pre zmluvu číslo 8500043489, pretože táto zmluva neobsahuje dátum splatnosti splátok, ten je uvedený až v oznámení veriteľa o schválení úveru, ktorý však nemožno pokladať za zmluvu o spotrebiteľskom úvere.

15. Žalovaný ďalej namietal, že súd prvej inštancie okrem všeobecných a neurčitých záverov celé odôvodnenie rozhodnutia o neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy založil na neprimeranom zvýhodňovaní spotrebiteľa. Namietal, že súd prvej inštancie neuviedol dôvod, pre ktorý by mala byť dohoda o zrážkach zo mzdy neplatná ako celok a prečo by malo byť neprípustné zabezpečenie splatenia istiny dohodou o zrážkach zo mzdy. Poukazoval tiež na arbitrárnosť výroku o zaplatení súdneho poplatku, keďže nie je riadne odôvodnený, čím došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý súdny proces.

16. Odvolací súd v tejto časti považuje odvolanie žalovaného za dôvodné a v plnom rozsahu sa s námietkami odvolateľa stotožňuje.

17. Preskúmajúc obsah súdneho spisu odvolací súd zistil, že dohody o zrážkach zo mzdy sa v spise nenachádzajú vytlačené v takej kvalite, aby odvolací súd vedel posúdiť aká suma je nimi zabezpečená a teda, nevedel preskúmať správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie a rozdrhnutie súdu postráda odpovede na právne významné námietky odvolateľa týkajúce sa platnosti, resp. neplatnosti dohody ako celku. V závere rozhodnutia súd iba všeobecne konštatoval, že zmluvy obsahujú množstvo neprijateľných podmienok ale neuviedol konkrétne žiadnu podmienku zmluvy, ktorá by podľa neho mala byť neplatná a v rozpore s dobrými mravmi.

18. Odvolací súd sa stotožňuje aj s odvolaním žalovaného, že výrok rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým žalovaného zaviazal zaplatiť súdny poplatok vo výške 497,50 eura neobsahuje žiadne zdôvodnenie, a preto je rozhodnutie v tejto časti arbitrárne.

19. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil a výroky VI a IX podľa § 389 ods. 1 písm. b) zrušil a vec v týchto častiach vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

20. Keďže rozhodnutie o trovách konania závisí od rozhodnutia o všetkých nárok uplatnených žalobkyňou, odvolací súd zrušil aj výroky VII a VIII a trovách konania a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

21. Súd prvej inštancie v ďalšom konaní viazaný názorom odvolacieho súdu, opätovne posúdi platnosť resp. neplatnosť dohôd o zrážkach zo mzdy, vysporiada sa s námietkami žalovaného uvedenými v odvolaní, opätovne rozhodne o trovách konania a o súdnom poplatku a rozhodnutie náležitým spôsobom podľa § 220 CSP odôvodní. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie aj o náhrade trov celého, vrátane odvolacieho konania podľa § 396 ods. 3 CSP.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).